

in de dijbeenhals waardoor kop en nek verwijderd werden, moet evenwijdig lopen aan de ingang van het acetabulum. Tractie na de ingreep is essentieel; gedurende 6 maanden moet een thomaspalk worden gedragen.

De kop-halsprothese van Moore, Eicher of Thomson, wordt dikwijls ingebracht bij verse dijbeenhalsfracturen, bij pseudarthrosis of bij arthrosis deformans. Op de film werd een proefprothese met korte speer ingebracht vóór de definitieve.

De school van SMITH-PETERSEN gebruikt nog steeds de vitallium kop bij de behandeling van coxartrose; er worden uitmuntende resultaten vermeld.

Van de wetenschappelijke demonstraties mogen enige vermeld worden:

1. COBB en medewerkers vestigden nog eens de aandacht op de vaak voorkomende, korte en scherphoekige scoliose bij neurofibromatosis, die ernstige deformaties kan teweegbrengen, waarbij 2 of 3 wervels wigvormig zijn versmald. Scoliose kan aan de andere manifestaties van de ziekte van Recklinghausen voorafgaan en door haar bijzondere vorm de diagnose vroegtijdig doen stellen. Vooral multipole café au lait plekken zijn van grote betekenis voor de diagnose neurofibromatosis. Een vroege diagnose is van belang, omdat de deformatie snel kan verergeren op de leeftijd van 15 tot 20 jaar. De enige goede behandeling bij progressie is spondylodese.

2. Door middel van duidelijke afbeeldingen en schema's werden operatiemethoden aangegeven voor deformaties aan de hand ten gevolge van reumatoïde arthrititis (Mayokliniek), o.a. wegens contracturen van de intrinsieke spieren, ulnaire deviatie van de vingers, onstabiliteit van de interfalangeale gewrichten of van de metacarpofalangeale gewrichten, flexiecontractuur van de pols, ruptuur van de buig- of strekpezen ten gevolge van degeneratieve en inflammatoire veranderingen, druk op de nervus medianus.

3. Zeer instructieve röntgenfoto's, ziektegeschiedenissen, kleurenfoto's enz. gaven een overzicht van de verschillende beentumoren. Zo werden in extenso gedemonstreerd: enchondroma, fibroma chondromyxoïdeum, myositis ossificans circumscripta, eosinofiel granuloom, osteoblastoom, chondroblastoom, non-osteogeen fibroom, chondrosaroom.

Delft, december 1960

L. ELSBACH

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

STUDIEBEURS FONDS DOCTOR CATHARINE VAN TUSSENBROEK

Het Bestuur van de Stichting Fonds Doctor Catharine van Tussenbroek maakt bekend, dat het voor het jaar 1961-1962 een studiebeurs, groot maximaal f 1500,—, beschikbaar zal stellen.

Deze studiebeurs is bestemd voor Nederlandse vrouwen die haar academische studie geheel of vrijwel geheel voltooid hebben en gespecialiseerd wetenschappelijk onderzoek willen verrichten, onverschillig op welk gebied, in Nederland of in het buitenland.

Sollicitaties in zesvoud, die een uitvoerige levensbeschrijving en een welomschreven studieplan dienen te omvatten, worden onder vermelding van referenties vóór 1 juni a.s. verwacht bij de secretaresse van het fonds,

Amsterdam-Z, april 1961

Mevrouw H. P. HOGEWEG-

Gerrit van der Veenstraat 122

DE HAART

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; ter bespoediging van plaatsing behoudt de Redactie zich het recht voor, de stukken te bekorten).

DEELNEMING AAN WERKGROEP

Onder auspiciën van de „Afdeling Klinisch Geneesmiddelen-onderzoek T.N.O.” van de Gezondheidsorganisatie T.N.O. is een werkgroep gevormd, die sedert eind 1959 een onderzoek verricht naar de klinische betekenis van hoge doses nicotinezuur voor lijders aan (familiale) hypercholesterinemie.

Deze werkgroep bestaat uit: Dr. J. A. G. TEN BERG, St. Franciscus Gasthuis te Rotterdam; Dr. S. LUPS en D. I. BLONK, Bergwegziekenhuis te Rotterdam; Dr. L. KOSTER en B. K. BOOTSMA, Militair Hospitaal te Utrecht; F. BRUMMER, Geneeskundige Kliniek, Academisch Ziekenhuis te Utrecht; Dr. C. K. V. VAN DOMMELEN, Zuiderziekenhuis te Rotterdam; E. H. J. VAN DER HEYDEN, Ziekenhuis St. Annadal te Maastricht; Dr. H. A. WEIJERS en Dr. J. H. VAN DE KAMER, Wilhelmina Kinderziekenhuis te Utrecht; Dr. H. VAN MARKEN LICHTENBELT te Zeist en Dr. L. SCHALM, Gemeente-Ziekenhuis te Arnhem.

Degene die zich bij deze werkgroep wil aansluiten, wordt verzocht zich met ondergetekende in verbinding te stellen.

's-Gravenhage, 5 april 1961

Dr. F. A. NELEMANS,
hoofd van de afdeling,

Postbus 297, 's-Gravenhage

DE INTERNATIONALE VERENIGING VOOR MEDISCHE EN VETERINAIRE MYCOLOGIE

De steeds groter wordende belangstelling voor schimmels en voor de bij mens en dier waargenomen ziekten, waarbij schimmels betrokken zijn, heeft o.a. geleid tot de oprichting van een internationale vereniging voor medische en veterinaire mycologie, die in de statuten de naam kreeg van „International Society for Human and Animal Mycology” of „Société Internationale de Mycologie Humaine et Animale”. Het denkbeeld, een dergelijke vereniging op te richten, was afkomstig van Prof. R. CIFERRI te Pavia en Prof. P. REDAELLI te Milaan.

Op een informele bijeenkomst van een aantal artsen en mycologen in een klein restaurant te Rome, genaamd „Giardino die poeti”, werd hun voorstel door alle aanwezigen met bijzonder groot enthousiasme ontvangen. Ontwerpstatuten werden vastgesteld. P. REDAELLI nam de taak van voorlopig secretaris op zich. De officiële oprichting van de vereniging vond plaats op 6 juli 1954 in de Sorbonne te Parijs, waar ook de stichtingsakte werd getekend. Als president werd toen gekozen P. REDAELLI, als secretaris R. VANBREUSEGHEM te Antwerpen en als vice-presidenten G. C. AINSWORTH te Exeter, C. W. EMMONS te Bethesda, P. NEGRONI te Buenos Aires en G. SEGRETAIN te Parijs. Het duurde echter nog tot mei 1955 voordat door middel van de wetenschappelijke pers de buitenwereld op de hoogte kon worden gesteld van de oprichting.

Als hoofddoel heeft de vereniging zich gesteld de bevordering van de medische en de veterinaire mycologie. Door deze ruime formulering is het haar mogelijk, belangstellenden van de meest uiteenlopende wetenschappelijke richtingen in zich op te nemen. Ze tracht dit doel te bereiken door het organiseren van regionale congressen, van bijeenkomsten tijdens internationale congressen, door het uitgeven van een wetenschappelijk tijdschrift, enz. Om controle te kunnen uitoefenen op het toetreden van nieuwe leden werd besloten, dat kandidaten voor het lidmaatschap door drie leden moeten worden voorgedragen.